

1.1.1 Kodda Bağlantı Dizesinde Açık Bir Şekilde Parola Bulundurulması (Hardcoded Password in Connection String) (CWE-547)

Açıklık Önem Derecesi: Orta

Açıklığın Etkisi: Hassas Bilgilere Yetkisiz Erişim, Bilgi İfşası, Sızma girişimlerinde saldırının boyutunun artması

Açıklığın Barındıran Dosyalar/Satırlar:

Proje Dosyası/Dosya Adı	Satır Numarası

Açıklığın Açıklaması:

Uygulama geliştiricileri uygulama kaynak koduna bağlantı dizeleri koyabilmektedirler. Bu bağlantı dizeleri veritabanı, smtp, ldap gibi bir başka unsura olan bağlantı kurma gereksinimi dolayısıyla yer alabilmektedir. Güvenliğe derinlikli defans (defence-in-depth) perspektifinden yaklaşacak olursak kaynak kodda bu tarz hassas satırların açık bir şekilde yer alması güvenlik riski teşkil etmektedir.

Uygulama güvenliğinde temel esas saldırganların içeriye hiçbir şekilde girememesidir. Fakat bazen güvenlik ne kadar üst seviyede olursa olsun saldırganın içeri girmesi devasa bir yüzeyde sadece bir boşluk yakalamasına bakabilmektedir. Dolayısıyla güvenliği daha garanti hale getirmenin yolu güvenliğe katman stratejisiyle yaklaşmaktan geçer. Bu ise örneğin uygulamanıza veya ağınıza gelecekte olası bir sızma girişimi yapıldığında şayet girişim başarılı olursa saldırganın içerideyken verebileceği zararı minimize edecek, belki de tam manasıyla sıfırlayacak iç katmanınızdaki güvenliğinizle mümkündür. Uygulama sunucunuza sızıldığı senaryoyu ele alacak olursak saldırgan örneğin uygulama kaynak kodunu okuyarak veritabanı kullanıcı adı ve şifre gibi bilgileri ele geçirebilir. Bu sayede belki sadece web sunucu içerisinde uygulamanın kök dizininde sıkışıp kalacakken şimdi edindiği bilgi doğrultusunda veritabanı sunucusuna atlama yapabilir. Veritabanı yazılımı üzerinden yetki ölçüsünde veritabanı servis haklarından sistem haklarına geçiş yapabilir ve uzanabildiği ölçüde bu şekilde atlamalar yapabilir.

Uygulamanın deployment metoduyla servis edildiği durumu ele alacak olursak ve saldırganın yine web sunucuya sızdığını düşünecek olursak saldırganın uygulama kök dizininde sadece deploy edilmiş web uygulamanızı görmesi onu engellemeyecektir. Saldırgan edindiği deploy

edilmiş uygulama dosyalarına tersine mühendislik araçları (örn; Microsoft Documents resmi web sitesinde bahsedilen Ildasm.exe (IL Disassembler) aracını) kullanarak içerlerinde şifre addedilebilecek dize taraması yapabilir ve kritik verileri yine elde edebilir. Ayrıca eğer saldırgan parola bilgisini ele geçirecek olursa bu parola uygulamanın yeni bir sürümü derlenmediği sürece (yani parola kolayca değiştirilemeyeceğinden) kötüye kullanımı devam edecektir. Dahası eğer bu uygulama sayısız sisteme komple veya modül olarak dağıtılırsa sistemin çalınan parolası otomatik olarak dağıtılan tüm sistemlere girilmesine olanak verecektir. Dolayısıyla bu v.b. bilgi toplamalar ile saldırganların derine inme ihtimallerini engellemek / asgariye çekmek için kaynak kodlardaki hassas olan bağlantı dizelerinin saklanması önerilmektedir.

Microsoft resmi sayfası der ki:

"Uygulama kodlarına gömülen bağlantı dizeleri güvenlik zafiyetlerine ve bakım problemlerine yol açabilmektedir. Uygulamanın kaynak kodu içerisinde derlenmiş şifrelenmemiş bağlantı dizeleri Ildasm.exe (IL Disassembler) aracı kullanılarak görüntülenebilir. Dahası her bağlantı dizesi değişimi gerektiği zaman uygulamanız tekrar tekrar derlenmek zorunda kalabilir. Bu nedenlerden dolayı uygulama içerisinde depolu olan bağlantı dizelerinin uygulama yapılandırma dosyasına taşınmasını önermekteyiz." (<https://docs.microsoft.com>, 03/30/2017)

Uygulama bağlantı dizelerinde parolalar açık metin olarak yer aldığına "Kodda Bağlantı Dizesinde Açık Bir Şekilde Parola Bulundurulması" (CWE-547) açıklık bulgusu olarak işaretlenirler. Uygulamalardaki bu açıklığa şöyle bir örnek verilebilir:

Java:

```
// Veritabanı Bağlantı Dizesinde Güvensiz Hardcoded Veri

private Connection getConnection() {
    Connection conn = null;
    String urlJdbc = "jdbc:sqlserver://dbServer/appDb";

    conn = DriverManager.getConnection(urlJdbc, "sa", "mypass");

    return conn;
}
```

Bu örnekte veritabanı bağlantı dizesi kaynak kodda açık bir şekilde yer almaktadır ve veritabanı kimlik doğrulama bilgilerini ifşa etmektedir. Bu güvensiz bir kullanımdır. Güvenli

hale dönüştürülmüş kullanım için iki yol vardır. Bunlardan ilki OS Entegre Kimlik Doğrulama ile veritabanı bağlantı dizesini kullanmadır:

Java:

```
// YOL 1)  ENG: Connection String with Integrated Authentication
//          TR:  Güvenli OS Entegre Kimlik Doğrulama ile Veritabanı
//          Bağlantı Dizesi

private Connection getConnection() {

    Connection conn = null;

    String urlJdbc = "jdbc:sqlserver://dbServer/appDb;" +
"integratedSecurity=true;authenticationScheme=JavaKerberos";

    conn = DriverManager.getConnection(urlJdbc);

    return conn;
}
```

Bu birinci güvenli kullanım yolunda uygulama veritabanı bağlantısı kurabilmek için Kerberos kimlik doğrulamasından yararlanmaktadır. Böylece veritabanına dair sunucu adresi, kullanıcı adı ve parola gibi hassas bilgilerin ifşasının önüne geçilmektedir.

İkinci güvenli kullanım yolu ise yapılandırma dosyası kullanmadır:

Java:

```

// YOL 2)   ENG: Read Credentials from Encrypted Properties
//           TR : Yapılandırma (Properties) Dosyasından Sunucu Adresi,
//           Kullanıcı Adı ve Şifreli Parolayı Okuyarak Güvenli
//           Veritabanı Bağlantı Dizesi

private Connection getConnection() {
    Connection conn = null;

    try {
        Properties props = new Properties();
        FileInputStream fis = new FileInputStream(PROP_FILENAME);
        props.load(fis);
        fis.close();
    }
    catch (IOException e) {
        handleErrors(e);
    }

    String urlJdbc = "jdbc:sqlserver://" + props.getProperty(PROP_SERVERNAME)
+ "/" + props.getProperty(PROP_DBNAME);
    String username = props.getProperty(PROP_USERNAME);
    String password = decrypt(props.getProperty(PROP_PASSWORD));

    try {
        conn = DriverManager.getConnection(urlJdbc, username, password);
    }
    catch (SQLException e) {
        handleErrors(e);
    }

    return conn;
}

```

Bu güvenli veritabanı bağlantı dizesi kullanımında öncelikle try bloğunda yapılandırma dosyası (bir .properties dosyası) açılmıştır. Ardından veritabanı bağlantı dizesinde veritabanı sunucu adresi, kullanıcı adı ve parola bilgileri daha önce açılan yapılandırma dosyasından deşifreleme yoluyla çekilmiştir ve bağlantı bu şekilde kurulmuştur.

Parola v.b. hassas veriler kaynak koda gömülmemelidirler. Diğer türlü kaynak kodda açık bir şekilde parola bulundurulması açıklığı şeklinde ele alınırlar. Bu açıklıktan her çeşit uygulama etkilenir. Fakat dağıtılan uygulamalar (masaüstü uygulama, router firmware uygulaması, firewall firmware uygulaması, yazıcı firmware uygulaması v.b.) veya açık kaynak kodlu uygulamalar “özellikle” daha çok etkilenir.

Eğer şu sorulardan herhangi bir tanesine evet deniyorsa kurum uygulama taraf edilen bu açıklıktan etkileniyordur:

- Kaynak koddaki hesap bilgileri hassas bir bileşene mi erişim izni veriyor (örn; Bir veritabanına, bir dosya depolamasına, bir API'ye veya bir servise) ?
- Kaynak koddaki hesap bilgileri production (yayın) ortamında mı kullanılıyor?
- Kaynak koddaki hesap bilgilerini güncellemeden önce uygulamayı yeniden dağıtmak mı gerekiyor?

Uygulama kaynak kodlarında veritabanı bağlantı dizelerinin açık bir şekilde kodda barındığı tespit edilmiştir.

.....:BULGU:.....

Açıklığın Önlemi:

Eğer kullanılan veritabanı yazılımı “OS Entegre Sistem Kimlik Doğrulaması” veya Kerberos destekliyse uygulamada hardcoded (açık bir şekilde) kullanıcı adı ve parolayla veritabanına bağlanmak yerine bu kimlik doğrulamalar ile bağlanmak tercih edilmelidir.

Alternatif olarak veritabanı bağlantı dizelerini şifreli halde bir yapılandırma dosyasına taşıyıp deşifreleme yoluyla kaynak kodda kullanım da tercih edilebilir. Veritabanı bağlantı dizelerini yapılandırma dosyasına taşıma, entegre etme, şifreleme ve deşifreleme işlemleri için iki web teknolojisi (ASP.NET ve JAVA dili) üzerinden örnekler verilecektir.

Bu örnekler için yer alacak ana başlıklar şu şekildedir:

a) ASP.NET Web Uygulamalarında Veritabanı Bağlantı Dizelerindeki Kullanıcı Adı ve Parolaları Ayrı Yapılandırma Dosyasına Taşıma

i) SqlConnection Sağlayıcısı (SQL Server Bağlantıları İçin)

ii) OracleClient Sağlayıcısı (Oracle Bağlantıları İçin)

iii) Oracle Data Access Sağlayıcısı (Oracle Bağlantıları İçin)

Web.Config Bağlantı Dizeleri Bloklarını Şifreleme (Encryption) ve Çözme (Decryption)

i) Web.Config Veri Bağlantılarını Şifreleme (Encryption)

ii) Web.Config Veri Bağlantılarını Çözme (Decryption)

Ek Başlıklar

a. Web.Config İçerisinde Birden Fazla Veri Bağlantı Dizesi Tanımlama

b. Harici Yapılandırma Dosyası Kullanma

b) Java (Struts, Spring, ...) Web Uygulamalarında Veritabanı Bağlantı Dizelerindeki Kullanıcı Adı ve Parolaları Ayrı Yapılandırma Dosyasına Taşıma

Örneğin eğer kurum uygulama ASP.NET ve SQL Server kullanmaktaysa geliştirici şu başlıkları okumalıdır:

a) ASP.NET Web Uygulamaları

i) SqlClient Sağlayıcısı (SQL Server Bağlantıları İçin)

Web.Config Bağlantı Dizeleri Bloklarını Şifreleme (Encryption) ve

Çözme (Decryption)

Ek Başlıklar

a) ASP.NET Web Uygulamalarında Veritabanı Bağlantı Dizelerindeki Kullanıcı Adı ve Parolaları Ayrı Yapılandırma Dosyasına Taşıma

ASP.NET uygulamalarında web.config yapılandırma dosyasına eklenecek connection strings (bağlantı dizeleri) bloğu şu şekilde bir şablona sahip olacaktır:

Web.config:

```
<?xml version='1.0' encoding='utf-8'?>
<configuration>
    ... // size ait var olan kodlar
    <connectionStrings>
        <add name="İsim"
            providerName="Veri Sağlayıcısı İsmi"
            connectionString="Geçerli bir veritabanı bağlantı
string'i;" />
    </connectionStrings>
    ... // size ait var olan kodlar
</configuration>
```


> Web.Config Dosyası içerisindeki <configuration> etiketleri arasına şu bloğu yerleştirilir.

```
<connectionStrings>

    <add

        name="veritabaniBaglantisil"

        connectionString="Server=myServerAddress;

            Database=myDataBase; User ID=myUsername;

            Password=myPassword; Integrated Security=False;"

        providerName= "System.Data.SqlClient"

    />

</connectionStrings>
```

> Daha önce veritabanı bağlantısı dizelerinin kullanıldığı kurum C# dosyalarının ilgili o sql satırları yerine şu satır konulur.

```
SqlConnection con = new SqlConnection(

WebConfigurationManager.ConnectionStrings["veritabaniBaglantisil"].

ConnectionString);
```

Burada web.config içerisine yerleştirilen connectionStrings bloğunda geliştiriciler tarafından doldurulması gereken üç özellik yer almaktadır: name, connectionString ve providerName. Name özelliğine bağlantı dizelerinin işlevini tanımlayıcı rasgele (örn; conn1 gibi) bir değer verilebilir. Bu değer kurum c# kodlamasında web.config'deki connection string bloğunu çekmek için kullanılacaktır. providerName özelliğine halihazırda kullanmakta olunan veri sağlayıcısı ismi (yani bu örnekte System.Data.SqlClient) girilir. ConnectionString özelliğine ise temel bir veritabanı bağlantısı için Server (sunucu adresi) değeri, Database (veritabanı ismi) değeri, User ID (veritabanı kullanıcısı adı) değeri, Password (veritabanı kullanıcısı şifresi) değeri ve Integrated Security (veritabanı sunucusuna olan bağlantının windows sistem hesap bilgileriyle mi yoksa veritabanı hesap bilgileriyle mi yapılacağı ayar) değeri - şimdilik false olarak girilmesi - gerekir. <add düğümünün connectionString özelliği hangi anahtar kelimeleri alabiliyor bilgisine

<https://www.connectionstrings.com/all-sql-server-connection-string-keywords/>

adresinden ulaşılabilir.

ii) OracleClient Sağlayıcısı (Oracle Bağlantıları İçin)

(-) Uyarı

.NET uygulamalarının Oracle veritabanı sunucularıyla olan bağlantı kurma sağlayıcısı OracleClient bir .NET ürünüdür. Microsoft bu ürününe olan desteğini yakın gelecekte çekeceğinden artık .NET uygulama geliştirilerinin Oracle veritabanı sunusuyla bağlantı kurmak için üçüncü taraf (third party) sağlayıcılara geçilmesini önermektedir. Şu an halihazırda kullanılmakta olan .NET uygulamaları bu durumdan belli müddet etkilenmeyecektir, fakat yeni geliştirilen uygulamalar için üçüncü taraf sağlayıcılar önerilmektedir.

> Veritabanı bağlantısı kurulan kurum C# dosyalarının en başına bu iki kütüphane eklenir.

```
using System.Web.Configuration; // Web.config'den veritabanı
                                // bağlantı bilgilerini almaya
                                // yarar.
using System.Data.OracleClient; // Uygulamanızda eğer Oracle için
                                // OracleClient kullanıyorsanız
```

> Web.Config Dosyası içerisindeki <configuration> etiketleri arasına şu bloğu yerleştirilir.

```
<configuration>
<connectionStrings>
    <add
        name="veritabaniBaglantisil"
        providerName="System.Data.OracleClient"
        connectionString="User Id=scott;Password=tiger;Data
            Source=inst1;Integrated Security=False;"
    </connectionStrings>
</configuration>
```

> Daha önce veritabanı bağlantısı dizelerinin kullanıldığı kurum C# dosyalarının ilgili o sql satırları yerine şu satır konulur.

```
SqlConnection con = new SqlConnection(
WebConfigurationManager.ConnectionStrings["veritabaniBaglantisil"].
ConnectionString);
```

Burada web.config içerisinde yerleştirilen connectionString bloğunda tarafınızca doldurulması gereken üç özellik yer almaktadır: name, connectionString ve providerName. Name özelliğine bağlantı dizelerinin işlevini tanımlayıcı rasgele (örn; conn1 gibi) bir değer verebilirsiniz. Bu değer c# kodlamanızda web.config'deki connection string bloğunu çekmek için kullanılacaktır. providerName özelliğine halihazırda kullanmakta olduğunuz veri sağlayıcısı ismini (yani bu örnekte System.Data.OracleClient'ı) girmektesiniz. ConnectionString özelliğine ise temel bir veritabanı bağlantısı için Server (sunucu adresi) değeri, Database (veritabanı ismi) değeri, User ID (veritabanı kullanıcısı adı) değeri, Password (veritabanı kullanıcısı şifresi) değeri ve şimdilik Integrated Security (veritabanı sunucusuna olan bağlantının windows sistem hesap bilgileriyle mi yoksa veritabanı hesap bilgileriyle mi yapılacağı ayar) değerini - şimdilik false olarak girilmesi - yeterlidir. <add düğümünün connectionString özelliği hangi anahtar kelimeleri alabiliyor bilgisine

```
https://docs.microsoft.com/  
tr-tr/dotnet/api/system.data.oracleclient.oracleconnectionstringbuilder?  
view=netframework-4.7.2#properties
```

adresinden ulaşılabilir.

iii) Oracle Data Access Sağlayıcısı (Oracle Bağlantıları İçin)

(+) Uyarı

Oracle firması tarafından resmi olarak .NET platformu için geliştirilmiş veri bağlantı sağlayıcısı Oracle Data Access Provider (ODP.NET) artık tercih edilmektedir. Bu resmi sağlayıcı Microsoft'a ait .NET platformu için belki third party (üçüncü taraf) harici bir modül konumundadır, fakat Microsoft'un artık Oracle sunucular için yönlendirdiği yöntem de bu v.b. üçüncü taraf sağlayıcıların kullanılması yönündedir. ODP.NET modülü indirme linki

<https://www.oracle.com/technetwork/topics/dotnet/downloads/index.html>

şeklindedir.

> Veritabanı bağlantısı kurulan kurum C# dosyalarının en başına bu üç kütüphane eklenir.

[illegible]

```
// yarar
using Oracle.DataAccess.Client; // Uygulamanızda eğer Oracle için
                                // Data Access kullanıyorsanız
using Oracle.DataAccess.Types;  // Uygulamanızda eğer Oracle için
                                // Data Access kullanıyorsanız
```

> Web.Config dosyası içerisindeki <configuration> etiketleri arasına şu ayar bloğu yerleştirilir.

```
<configuration>
  <connectionStrings>
    <add name="veritabaniBaglantisil"
          providerName="Oracle.DataAccess.Client"
          connectionString="UserId=scott; Password=tiger;
                           DataSource=inst1; Pooling=False"/>
  </connectionStrings>
</configuration>
```

> Daha önce veritabanı bağlantısı dizelerinin kullanıldığı kurum C# dosyalarının ilgili o sql satırları yerine şu satır konur.

```
SqlConnection con = new SqlConnection(
WebConfigurationManager.ConnectionStrings["veritabaniBaglantisil"].
ConnectionString);
```

Burada web.config içerisine yerleştirilen connectionStrings bloğunda tarafınızca doldurulması gereken üç özellik yer almaktadır: name, connectionString ve providerName. Name özelliğine bağlantı dizelerinin işlevini tanımlayıcı veya rasgele (örn; conn1 gibi) bir değer verebilirsiniz. Yalnız bu değer c# kodlamanızda bloğu çekmek için kullanacağınız bir değer olacaktır. providerName özelliğine halihazırda kullanmakta olduğunuz veri sağlayıcısı ismini (yani bu örnekte Oracle.DataAccess.Client'ı) girmektesiniz. ConnectionString özelliğine ise temel bir veritabanı bağlantısı için Data Source (yani örn; sunucu adresi:port/sid) değeri, User ID (veritabanı kullanıcısı adı) değeri, Password (veritabanı kullanıcısı şifresi) değeri ve Pooling (Sql bağlantısı nesnesinin kullanım sonrası bağlantı havuzundan otomatikmen kaldırılması ya da kaldırılmaması ayarı) değeri - şimdilik false olarak belirlenmesi - yeterlidir.

<add düğümünün connectionString özelliği Oracle Data Access Provider için hangi anahtar kelimeleri alabiliyor bilgisine

https://docs.oracle.com/cd/B28359_01/win.111/b28375/featConnecting.htm

adresinden ulaşılabilir.

Oracle Access Data sağlayıcıda yerel ve uzak veritabanı bağlantısı için iki farklı connectionString Data Source kullanımı vardır:

x) Oracle Sunucusu Yerel Sistemdeyken (Yani Oracle Sunucusu Web Uygulaması ile Aynı Sunucudayken)

```
<add name="veribaglantil"
      providerName="Oracle.DataAccess.Client"
      connectionString="UserId=scott; Password=tiger;
      DataSource="localhost:PORT/DBNAME"; Pooling=false" />
```

y) Oracle Sunucusu Uzak Bir Sistemdeyken (Yani Oracle Sunucusu Web Uygulaması ile Aynı Sunucuda Değilken)

y.1) Uzak Oracle Sunucusu Bir Takma Ada (Alias'a) Sahipken

```
<add name="veribaglantil"
      providerName="Oracle.DataAccess.Client"
      connectionString="User Id=scott; Password=tiger;
      DataSource=TNSName; Pooling=false" />
```

y.2) Uzak Oracle Sunucusu Bir TNS Ada (Takma Ada) Sahip Değilken

```
<add name="veribaglantil"
      providerName="Oracle.DataAccess.Client"
      connectionString="UserId=scott; Password=tiger; Data
      Source = (DESCRIPTION=(ADDRESS_LIST = (ADDRESS =
      (PROTOCOL = TCP) (HOST=X.Y.Z.T) (PORT=portNumber)))
      (CONNECT_DATA = (SERVER=DEDICATED (SERVICE_NAME =
      myDBName)))); Pooling=false" />
```

Not: TNS Adı, diğer adıyla Servis Adı (Oracle Sunucusu Takma Adı) oluşturarak TNS adı üzerinden connection string'leri kullanmak için oracle sunucusundaki tnsnames.ora dosyasına şu şekilde bir şablona sahip tanımlamada bulunmak gerekir.

tnsnames.ora:

```
kullanıcıHesaplari = (DESCRIPTION = (ADDRESS = (PROTOCOL = tcp)
(HOST = X.Y.Z.T) (PORT = 1521)) (CONNECT_DATA = (SERVICE_NAME =
kullanıcılar@X.Y.Z.T)))
```

Host yerine oracle sunucusu IP adresi gelir. Port kısmına oracle sunucusundaki oracle servisinin port numarası gelir. Service_name kısmına ise oracle veritabanı ismi gelir.

Web.Config Bağlantı Dizeleri Bloklarını Şifreleme (Encryption) ve Çözme (Decryption)

i) Web.Config Veri Bağlantılarını Şifreleme (Encryption)

Web.Config yapılandırma dosyasındaki blokları (bu senaryo için connection strings bloklarını) şifrelemek için asp.net framework'ünün bir aracı olan aspnet_regiis.exe 'den faydalanılabilir. Bu aracı sorunsuz kullanabilmek için CMD penceresinin yönetici olarak çalıştırılması gerekir.

Başlat:

```
CMD (Sağ Tık -> Yönetici Olarak Çalıştır)
```

Ardından aspnet_regiis.exe dosyasının yer aldığı dizin bulunmalıdır.

CMD (as Administrator):

```
C:\Windows\system32\> dir /s c:\aspnet_regiis.exe
```

Sıralanan aspnet_regiis.exe araç dizin yollarından .NET framework versiyonu en yüksek olan dizin yoluna gidilmelidir. Örn;

CMD (as Administrator):

```
C:\Windows\system32\> cd "C:\Windows\Microsoft.NET\Framework64\
4.0.30319"
```

Ardından aspnet_regiis.exe aracı verilecek -pef parametresi ve arguman değerleriyle çalıştırılmalıdır:

CMD (as Administrator):

```
// Şifreleme (Encryption)
C:\Windows\Microsoft.NET\Framework64\4.0.30319>
aspnet_regiis.exe -pef "connectionStrings" "C:\inetpub\wwwroot"
```

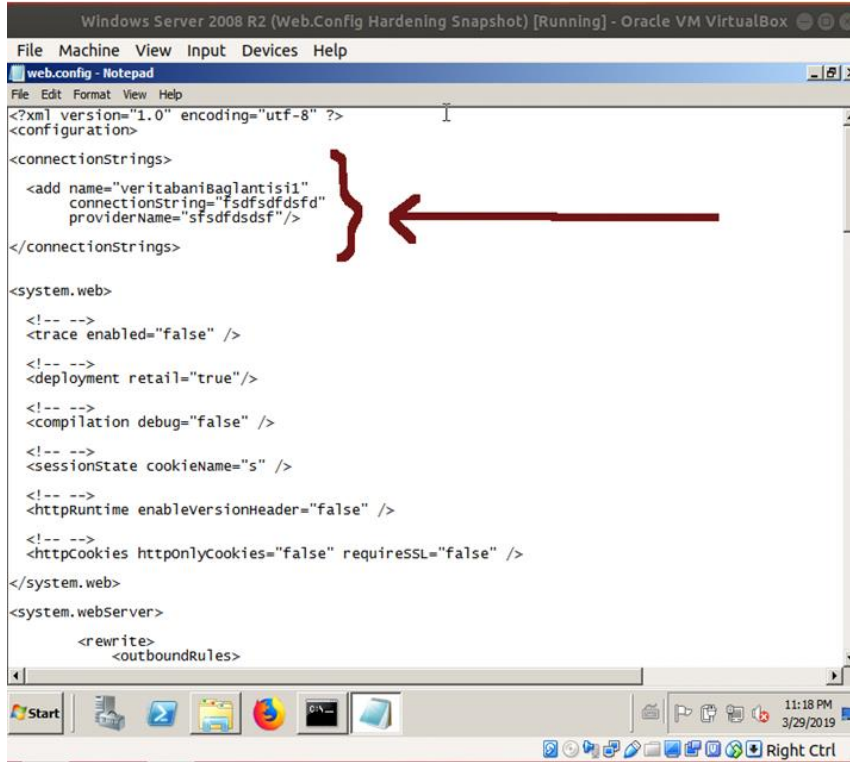
Çıktı:

Encrypting configuration section...

Succeeded!

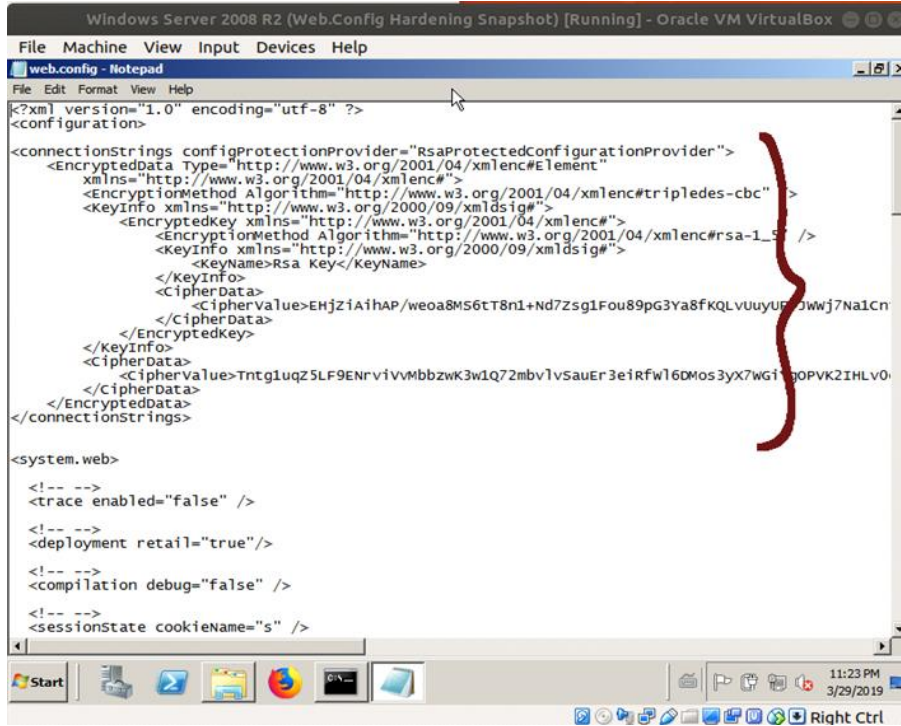
Yukarıdaki kodlama ile C:\inetpub\wwwroot dizininde yer alan web.config dosyası içerisindeki <connectionStrings> bloğunun AES algoritması ile şifrelenmesi sağlanır. Örneğin;

~ Şifreleme Öncesi ~

Şekil XXX. Yapılandırma Dosyasında Açık Tutulan Bir Bağlantı Dizesi Bloğu Gösterimi

~ Şifreleme Sonrası ~

Şekil XXX. Yapılandırma Dosyasında Şifreli Halde Tutulan Bir Bağlantı Dizesi Bloğu Gösterimi

Web.Config dosyasına şifrelenmiş connection strings'i c# kodlaması içerisinde kullanabilmek için

C# :

```
ConnectionStringsSection encryptedConnectionStrings =  
WebConfigurationManager.OpenWebConfiguration().GetSection("connectionStrings") as ConnectionStringsSection;  
  
ConnectionStringSettings decryptedConnectionStrings =  
encryptedConnectionStrings.SectionInformation.UnprotectSection() as  
ConnectionStringSettings;  
  
SqlConnection con = new  
SqlConnection(decryptedConnectionStrings);
```

şeklinde sırasıyla web.config yapılandırma dosyasının açılması, connectionStrings bloğunun cımbızlanması, sonra bu bloğun çözülmesi (decrypt edilmesi) ve son olarak çözülen connection string'in sql bağlantı kurma metoduna koyulması gerekmektedir.

ii) Web.Config Veri Bağlantılarını Çözme (Decryption)

Web.Config yapılandırma dosyasında şifrelenmiş (encrypt edilmiş) connection strings bloklarını düzenlemek / modifiye etmek maksadıyla çözmek için (decrypt etmek için) yine aspnet_regiis.exe aracı kullanılabilir:

Not:

Şifrelenmiş (encrypt edilmiş) bir web.config dosyası sadece şifrelendiği makinada çözülebilir (decrypt edilebilir).

Bu işlem için öncelikle CMD penceresinin yönetici olarak çalıştırılması gerekir.

Başlat:

```
CMD (Sağ Tık -> Yönetici Olarak Çalıştır)
```

Ardından aspnet_regiis.exe dosyasının yer aldığı dizin tespit edilir:

CMD (as Administrator):

```
C:\Windows\system32\> dir /s c:\aspnet_regiis.exe
```

Sıralanan aspnet_regiis.exe araç dizin yollarından .NET framework versiyonu en yüksek olan dizin yoluna gidilir. Örn;

CMD (as Administrator):

```
C:\Windows\system32\>  
cd "C:\Windows\Microsoft.NET\Framework64\4.0.30319"
```

Ardından aspnet_regiis.exe aracı verilecek -pdf parametresi ve arguman değerleriyle çalıştırılır:

CMD (as Administrator):

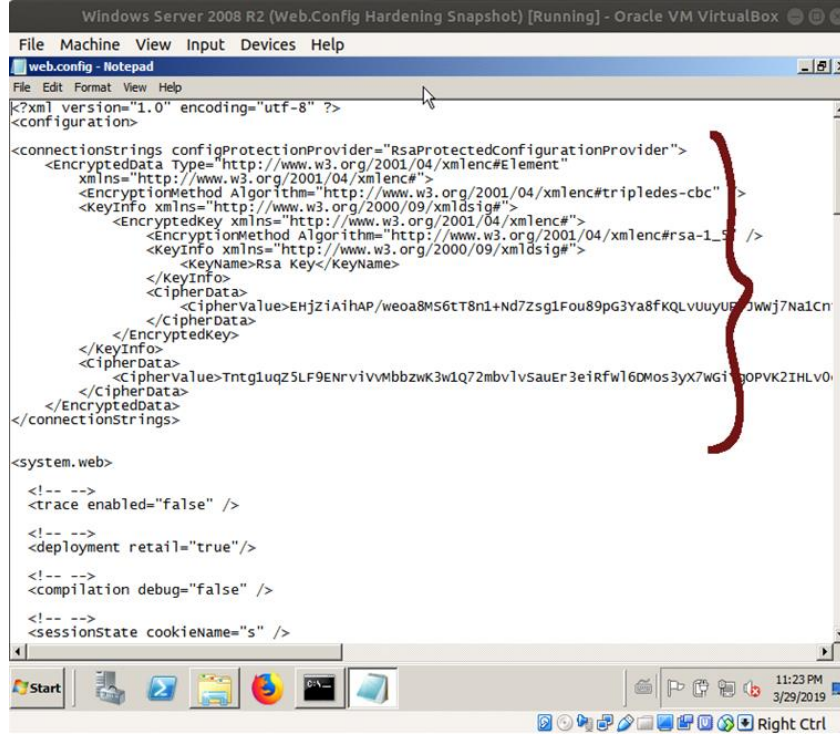
```
C:\Windows\Microsoft.NET\Framework64\4.0.30319>  
aspnet_regiis.exe -pdf "connectionStrings" "C:\inetpub\wwwroot"
```

Çıktı:

Decrypting configuration section...

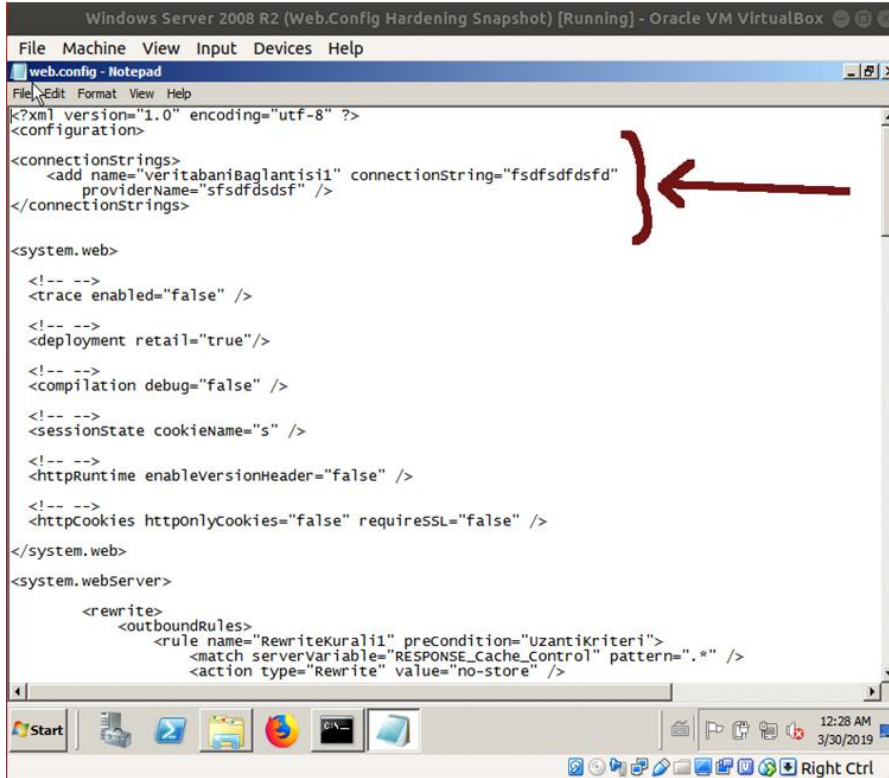
Succeeded!

~ Şifrelenmiş Bloğu Çözmeden Önce ~

Şekil XXX. Yapılandırma Dosyasında Şifreli Halde Tutulan Bağlantı Dizesi Bloğu

~ Şifrelenmiş Blok Çözüldüğünde ~

Şekil XXX. Yapılandırma Dosyasında Şifresi Çözülmüş Bağlantı Dizesi Bloğu Gösterimi

Ek:

a. Web.Config İçerisinde Birden Fazla Veri Bağlantı Dizesi Tanımlama

Web uygulaması içerisinde birden fazla çeşitte (rolde) veritabanı bağlantısı kuruluyor olabilir. Bu durumda web.config yapılandırma dosyasında her biri için ayrı ayrı connection strings (veri bağlantı dizeleri) tanımlaması yapılabilmektedir ve C# ile bu bağlantılar çekilebilmektedir.

Örneğin web.config yapılandırma dosyasına 3 adet veri bağlantısı dizesi tanımlamasının eklendiği örnek gösterilmiştir:

```
<configuration>
  <connectionStrings>
    <add name="conn1"
          providerName="Veri Sağlayıcısı İsmi"
          connectionString= "Geçerli Bir Veri Bağlantısı
                              String'i 1" />
    <add name="conn2"
          providerName="Veri Sağlayıcısı İsmi"
          connectionString="Geçerli Bir Veri Bağlantısı
                              String'i 2" />
    <add name="conn3"
          providerName="Veri Sağlayıcısı İsmi"
          connectionString="Geçerli Bir Veri Bağlantısı
                              String'i 3" />
  </connectionStrings>
</configuration>
```

Bu durumda kurum C# kodlamasında şu şekilde bir kullanımda bulunulması gerekir.

```
var conn1 = ConfigurationManager.ConnectionStrings["conn1"].
ConnectionString;

var conn2 = ConfigurationManager.ConnectionStrings["conn2"].
ConnectionString;
```

```
var conn3 = ConfigurationManager.ConnectionStrings["conn3"].  
ConnectionString;
```

b. Harici Yapılandırma Dosyası Kullanma

Web.Config içerisine yerleştirilen bloklar dilenirse harici bir dosyaya konulup web.config içerisinde dahil edilmek suretiyle kullanılabilir. Bunun avantajı deploy edilen web uygulamalarının web.config dosyası içerisinde değişiklik yapılması ihtiyacı duyulduğunda değişikliğin uygulanabilmesi için uygulamanın tekrar deploy edilip sunucuya konulmasını mahal bırakmadan dinamik olarak yapılan her değişikliğin deploy edilmiş web uygulamasında uygulanabilmesini sağlamasıdır. Örneğin veri bağlantı dizeleri zaman zaman değiştirilme ihtiyacı duyulan bir yapılandırma ayarıdır. Bu nedenle bu yapılandırma ayarının (<connectionStrings> ... </connectionStrings> bloklarının) harici bir yapılandırma dosyasına taşınıp web.config içerisine dahil edilmek suretiyle kullanımı tercih edilebilir.

Harici yapılandırma dosyasına connection string'leri taşıma ve o şekilde kullanma istenirse hazırlanacak harici yapılandırma dosyası web.config'deki gibi tanımlamaları içermeyen yalnızca dahil edilmek istenen bloğu içerecek şekilde ayarlanmalıdır. Örn;

C:\inetpub\wwwroot\connections.config İçeriği:

```
<connectionStrings>  
    <add name="Name"  
        providerName="Veri Sağlayıcı İsmi"  
        connectionString="Geçerli Bir Veri Bağlantısı String'i;"  
    />  
</connectionStrings>
```

Bu harici yapılandırma dosyası web.config ana yapılandırma dosyası içerisine ise şu şekilde dahil edilir:

C:\inetpub\wwwroot\web.config İçeriği:

```
<?xml version='1.0' encoding='utf-8'?>  
<configuration>  
    ... // size ait var olan kodlar  
    <connectionStrings configSource="connections.config"/>  
    ... // size ait var olan kodlar
```

```
</configuration>
```

b) Java (Struts, Spring, ...) Web Uygulamalarında Veritabanı Bağlantı Dizelerindeki Kullanıcı Adı ve Parolaları Ayrı Yapılandırma Dosyasına Taşıma

Java web uygulamalarında kaynak koddaki hassas veriler kısıtlanmış izne sahip .properties uzantılı oluşturulacak dosyalara taşınmalıdırlar ve hassas bu veriler .properties dosyası içerisinde şifrelenmiş halde tutulmalıdırlar. Hassas verilerin şifrelenmesi ve daha sonra uygulama çalışırken dinamik olarak şifrelerinin çözülmesi için geliştiriciler teknik detaya inmeden (zaman kaybetmeden) kolay bir şekilde açık bir kullanım arayüzüne (yani metotlarına) sahip Jasypt adlı kütüphaneden yararlanabilirler.

Jasypt Veri Şifreleme / Çözme Kütüphanesi

```
http://www.jasypt.org/download.html
```

Apache Commons Configuration Kütüphanesi (Jasypt'in ihtiyaç duyduğu kütüphane)

```
https://commons.apache.org/proper/commons-configuration/download\_configuration.cgi
```

Jasypt kütüphanesinin şifreleme ve çözme işlemlerinin bir örneğine yer verilmiştir ve kodların ilgili alanlarında yorum satırları ile kodun anlamı ifade edilmiştir:

```

package aboutEncryption;

// Jasypt Veri Sifreleme ve Cozme Islemleri
// icin kullaniilan (Gerek Duyulan) kutuphaneler
import org.apache.commons.configuration2.builder.FileBasedConfigurationBuilder;
import org.apache.commons.configuration2.builder.fluent.Parameters;
import org.apache.commons.configuration2.convert.DefaultListDelimiterHandler;
import org.apache.commons.configuration2.ex.ConfigurationException;
import org.apache.commons.configuration2.PropertiesConfiguration;

// Java uygulamalarinda Veri Sifreleme
// ve Cozme icin kullaniilan Bir Kutuphane
import org.jasypt.encryption.pbe.StandardPBEStringEncryptor;

// Ekstra
import org.apache.commons.logging.Log;

public class EncryptDecrypt {
    private final String propertyFileName;
    private final String propertyKey;
    private final String isPropertyKeyEncrypted;

    final String decryptedUserPassword;

    public EncryptDecrypt(String pPropertyFileName, String pUserPasswordKey, String pIsPasswordEncryptedKey) throws Exception {
        this.propertyFileName = pPropertyFileName;
        this.propertyKey = pUserPasswordKey;
        this.isPropertyKeyEncrypted = pIsPasswordEncryptedKey;
        try {
            encryptPropertyValue();
        } catch (ConfigurationException e) {
            throw new Exception("Problem encountered during encryption process", e);
        }
        decryptedUserPassword = decryptPropertyValue();
    }

    private void encryptPropertyValue() throws ConfigurationException {
        System.out.println("Starting encryption operation");
        System.out.println("Start reading properties file");

        // Properties Dosyasini Acma (( Guncel Kisim ))
        FileBasedConfigurationBuilder<PropertiesConfiguration> builder =
            new FileBasedConfigurationBuilder<PropertiesConfiguration>(PropertiesConfiguration.class)
                .configure(new Parameters().properties()
                    .setFileName(propertyFileName)
                    .setThrowExceptionOnMissing(true)
                    .setListDelimiterHandler(new DefaultListDelimiterHandler(';'))
                    .setIncludesAllowed(false));

        PropertiesConfiguration config = builder.getConfiguration();

        // Parola zaten sifreli mi degil mi bilgisini gormek
        // icin properties boolean bayragindaki veriyi cekme
        String isEncrypted = config.getString(isPropertyKeyEncrypted);

        //Parola sifreli mi degil mi kontrolu
        if(isEncrypted.equals("false")){
            String tmpPwd = config.getString(propertyKey);

            //Sifreleme Nesnesi
            StandardPBEStringEncryptor encryptor = new StandardPBEStringEncryptor();

            // Sifreleme icin Tuz (Salt)
            encryptor.setPassword("jasypt");

            // Sifrelemenin uygulanmasi
            String encryptedPassword = encryptor.encrypt(tmpPwd);

            // Properties dosyasindaki parolanin uzerine sifrelenmis halini yazma
            config.setProperty(propertyKey, encryptedPassword);

            // Boolean bayragi sifrelemenin halihazirda zaten yapilmis oldugu bilgisini belirtmek icin true yapilir.
            config.setProperty(isPropertyKeyEncrypted, "true");

            // Properties dosyasi kaydedilir
            builder.save();
        } else {
            System.out.println("User password is already encrypted.\n ");
        }
    }

    private String decryptPropertyValue() throws ConfigurationException {
        System.out.println("Starting decryption");

        // Properties Dosyasini Acma (( Guncel Kisim ))
        FileBasedConfigurationBuilder<PropertiesConfiguration> builder =
            new FileBasedConfigurationBuilder<PropertiesConfiguration>(PropertiesConfiguration.class)
                .configure(new Parameters().properties()
                    .setFileName(propertyFileName)
                    .setThrowExceptionOnMissing(true)
                    .setListDelimiterHandler(new DefaultListDelimiterHandler('\n'))
                    .setIncludesAllowed(false));

        PropertiesConfiguration config = builder.getConfiguration();

        // Sifreli parolayi cekme
        String encryptedPropertyValue = config.getString(propertyKey);

        // Sifreleme nesnesini olusturma
        StandardPBEStringEncryptor encryptor = new StandardPBEStringEncryptor();

        // Parola sifrelemede kullaniilan tuzu (salt'i) girme
        encryptor.setPassword("jasypt");

        // Parolanin sifresini cozme
        String decryptedPropertyValue = encryptor.decrypt(encryptedPropertyValue);

        return decryptedPropertyValue;
    }
}

```

Şekil XXX. Jasypt Kullanımı I

```

package aboutEncryption;

import org.junit.Test;
import org.junit.Assert;

public class EncryptDecryptTest {
    public EncryptDecryptTest() {

    }

    @Test
    public void encryptDecryptTest() throws Exception {
        //Sifrelenecek Properties Dosyası İsmi
        String propertyFileName = "veritabaniAdminBilgileri.properties";

        //Properties dosyasındaki anahtar sözcük (sol yanda yer alan)
        String userPwdKey = "database.user.password" ;

        //Properties dosyasındaki sifrenin halihazırda şifreli durumda olup
        //olmadığını bize söyleyecek anahtar sözcük
        String isPwDEncryptedKey = "is.database.user.password.encrypted";

        //Invoke the constrsuctor
        EncryptDecrypt app = new EncryptDecrypt(propertyFileName,userPwdKey,isPwDEncryptedKey);

        //Şifresi Çözülmüş Parola
        String result = app.decryptedUserPassword;
        Assert.assertTrue("Decrypted password should be \"myPassword\"", result.equalsIgnoreCase("myPassword"));
    }
}

```

Şekil XXX. Jasypt Kullanımı II

Kullanıcı Adı ve Şifre gibi hassas verilerin taşınacağı properties dosyasının formatı bu örnek için şu şekilde olmalıdır:

~ Şifreleme Öncesi ~

C:\veritabaniAdminBilgileri.properties :

```

database.user.name=jack
database.user.password=richer234
is.database.user.password.encrypted=false

```

~ Şifreleme Sonrası ~

C:\veritabaniAdminBilgileri.properties :

```

database.user.name=jack
database.user.password=Gsi3ZNTtven+WjExGAlQ3UD1brweHOqf
is.database.user.password.encrypted=true

```

Yukarıdaki kodun proje geliştiricilerince uyarlanarak kullanılması gerekmektedir. Bu şekilde kaynak kodda açık hassas veri bulundurulmasının önüne geçilerek karşılaşılabilecek felaket senaryolarına karşı zarar görülmesine sebep olabilecek unsurlardan bir tanesi giderilmiş olacaktır.

Referanslar:

1. https://www.owasp.org/index.php/Preventing_LDAP_Injection_in_Java
2. <https://www.webguvenligi.org/wp-content/uploads/2007/11/authenticationtrk.pdf>
3. https://www.owasp.org/index.php/Use_of_hard-coded_password
4. <https://docs.microsoft.com/en-us/dotnet/framework/data/adonet/connection-strings-and-configuration-files>
5. <https://stackoverflow.com/questions/4227921/how-can-we-have-two-connection-strings-in-web-config-and-switch-between-them-in>
6. <https://stackoverflow.com/questions/5642474/setting-up-connection-string-in-asp-net-to-sql-server>
7. <https://www.c-sharpcorner.com/UploadFile/7d3362/various-ways-to-specify-connection-string-in-Asp-Net-web-app/>
8. <https://www.youtube.com/watch?v=v1EWUAYNA1g>
9. <https://www.youtube.com/watch?v=Gf3kFBAovXw>
10. <https://stackoverflow.com/questions/15365210/failed-to-encrypt-the-section-connectionstrings-using-provider-rsaprotectedco>
11. <https://superuser.com/questions/401495/equivalent-of-unix-find-command-on-windows>
12. [https://docs.microsoft.com/en-us/previous-versions/aspnet/hh8x3tas\(v%3Dvs.100\)](https://docs.microsoft.com/en-us/previous-versions/aspnet/hh8x3tas(v%3Dvs.100))
13. https://www.youtube.com/watch?v=lzm_uTW9Ug8
14. <http://www.sortedset.com/how-to-encrypt-decrypt-a-password-stored-in-a-properties-file-with-java-jasypt-apache-commons-configuration/>
15. <https://github.com/sortedset/jasyptblog>
16. https://commons.apache.org/proper/commons-configuration/userguide/upgradeto2_0.html
17. <https://commons.apache.org/proper/commons-configuration/apidocs/org/apache/commons/configuration2/ex/ConfigurationException.html>
18. <https://commons.apache.org/proper/commons-configuration/apidocs/org/apache/commons/configuration2/PropertiesConfiguration.html>
19. <https://www.programcreek.com/java-api-examples/?class=org.apache.commons.configuration2.builder.FileBasedConfigurationBuilder&method=save>
20. <https://stackoverflow.com/questions/22541455/warning-the-method-assertequals-from-the-type-assert-is-deprecated>
21. https://www.tutorialspoint.com/junit/junit_suite_test.htm
22. <http://www.jasypt.org/dependencies.html>
23. <https://www.youtube.com/watch?v=2xA82u3Q84M>
24. http://docs.vizrt.com/viz-content-pilot-guide/5.6/configuration_database_service_names_and_sid.html
25. <https://docs.oracle.com/database/121/ODPNT/featConnecting.htm#ODPNT199>
26. <https://docs.microsoft.com/en-us/dotnet/framework/data/adonet/oracle-and-adonet>
27. <https://www.oreilly.com/library/view/adonet-cookbook/0596004397/ch01s09.html>
28. <https://docs.microsoft.com/tr-tr/dotnet/framework/data/adonet/connection-string-syntax#sql-server-authentication-with-sqlclient>
29. <https://www.c-sharpcorner.com/UploadFile/nipuntomar/connection-strings-for-oracle/>
30. https://www.oracle.com/webfolder/technetwork/tutorials/obe/db/12c/r1/appdev/dotnet/Web_version_Fully_Managed_ODPnet_OBE/odpnetmngdrv.html
31. <https://stackoverflow.com/questions/46408085/oracle-connection-in-c-sharp-connection-string>
32. <https://stackoverflow.com/questions/8202999/encrypt-a-connection-string-how>
33. <https://stackoverflow.com/questions/8195099/java-how-to-store-password-used-in-application/8195195#8195195>
34. <https://www.appmarq.com/public/security,1025048,Avoid-hard-coded-password-in-connection-string>

35. <https://rules.sonarsource.com/typescript/RSPEC-2068>
36. <https://www.appmarq.com/public/tqi,1020820,Avoid-hardcoded-passwords-TypeScript>
37. <https://docs.snyk.io/scan-application-code/snyk-code/security-rules-used-by-snyk-code/javascript-and-typescript>
38. <https://rules.sonarsource.com/php/RSPEC-2068>
39. <https://offensive360.com/how-to-prevent-hardcoded-passwords/>